gentilis neqꝫ iudeus nullus prorſꝫ
inueniret hereticꝫ Et ſiunt ibi multa
diuina beneficia oroibꝫ eiꝫ ceci illu
minat in natale eiꝫ demones effug
ant et oēs infirmi ſaluant et eſt ibi
laus dm̄ cū omni pace et gaudio et
bn̄ dicit illic xp̄c filius dei q regnat
cū prē et ſpū ſto in ſcla ſcloꝝ amen

Queritur quid ad hoc re-
quirat ut aīa coniuncta corpori hab
eat pfectā cognitoꝫ dei Dico q illa
duo Pmo q aīa penitꝫ ſit depgata
ab oī pcō et macula Vnde ſit videmꝫ
q ſi viginti hoīes ponūt ad videndū
alys a remotis illud equaliter non
vident nec diſcernūt ſed vnꝫ acutiꝫ
videt quā aliꝫ hoc ſolū eſt pp̄ter clari
tatem viſꝫ Sic dico in q̄ntū vna aīa
plus eſt depctis depurgata quā alia
tanto clariꝫ et acutiꝫ pt ꝯtemplari
deū qui nō videtur niſi a mentibus
purgatiſſimis Quare em̄ aquila
dicitur intueri ſolem in ſuo ſplendore
R̄ndeo q p alys auibꝫ ht̄ acutiorē viſū
Sic aīa in tm̄ pgata pt ꝯparari deo
quo ad cognitoꝫ luīs ſupnālis ꝫc Sco
ad hoc q aīa coniuncta corpori habeat
pfectā cognitoꝫ dei requirit q non ſit
impedimentū exptē ſenſuū exterioꝝ
ipſū diſtrahenciū Vbi aduertēdū
q ſcdm auguſtinū de ſpū et aīa duo
ſūt ſenſꝫ ſꝫ ſenſꝫ viſus exterior
et interior et vterqꝫ habet aliqd̄ bonū
in quo delectat et reficit Vnde dico
q ſenſꝫ exterior reficit in ꝯtēplacōe
humanitatꝭ Senſus vero interior
in ꝯtemplacōe diuinitatꝭ Propter hoc
em̄ deꝫ factꝫ ē hō ut tota ꝯuerſio ipiꝫ
hoīs eſſet ad eū Vnde ſiue homo in
grediat in ꝯtemplacoꝫ diuinitatꝭ ſp
reficit et paſcua inueniet ſiue egre
diat in ꝯtemplacoꝫ huanitatꝭ Querit
qꝫ qn̄ aīa habeat verū ingreſſū ad
ſe ipam Dico q tūc qn̄ ipa totꝭ viribꝫ
ſuis ymaginat ad bonū qd ē intimꝫ
ipi aīe quia ipā ſit ſibi et hoc ē deꝫ
cogitando ſꝫ quantū gaudiū aīe
hñt q deū clare vident et eo pfecte
fruūt Ex qua ymaginacōe anima
facit ſe deo gratam Sꝫ tc̄ aīa egredit
qn̄ humanitatē xp̄i ꝯtemplat quam
ipe eximia libertate aſſumpſit nos
ſꝫ ſua morte liberando Ipe em̄ paſſio
nes et miſerias ſuſtinuit ut nos ab oī
miſeria liberaret et qui talia ymagi
nat humanitatē xp̄i ꝯtemplat Sed
heu aīa ht̄ interdū egreſſū in multꝭ
nō conceſſū ymo multū piculoſū et
eſt ille qn̄ dimiſſo bono interiori egre
dit ad bona aliena ꝯſtringens ſe p amo
rem et deſideria cū hys que ſt ſenſibꝫ
exterioribꝫ delectabilia et eſt requieſcēs
in illis Scdm qꝫ auguſtinū de ſpū et aīa
talis aīa recipit tria icomoda Pmū
ē pdicoꝫ boni interioꝛꝭ qd ē deꝫ Et eſt
rō deꝫ em̄ nō tenet locū cū inmūdo ſpū
nec aīa nec angelo ul̄ quacūꝫ creatura
quia ꝯſolacō diuina delicata eſt q alia
ſecū ſuſtinere nō pt Ex quo qꝫ talis
aīa pegreſſū ꝯſolaciones alias qrit
deum pdit et tūc hō ſtat ſine omni
ſpuali gaudio interiori et exteriori
quia deus qui eſt verū ſolaciū et pfectū
gaudiū ab eo receſſit et niſi reuertat
ad domū ſua hoc eſt ad gſtiam diuina
conſolacōe carebit De hoc em̄ quidam
doctor adducit exemplū valde ſēſibile
Dicit em̄ ſic Si vnꝫ hō hēret domū
ppām in qua haberet interiꝫ vnā ym
aginē valde pulchrā et depictā qua
viſa totaliter in gaudiū rapet ſi ille
dimiſſa ymagine libere egrederet
domū ſua ad querendū alia ſolacia
quā diu eſſet extra careret illo ſolacio
qd interiꝫ in domo recepit Sic ſuo mo
eſt de nobis qlibet em̄ hō habet domum
ppām ſꝫ aīaꝫ in qua deꝫ delectat et ſua
quieſcit qn̄ eſt diſpoſita nō intelligēdo
q deus quietem p ipſā recipiet quam
prīꝫ nō habuerit Sed tūc deus dicit
delectare et quieſcere i aīa qn̄ ipaꝫ
aīaꝫ quieſcē facit in ſe ipo et tunc illa
domꝫ ſꝫ aīa mea delicias ſpirituales
ſibi tribuit Homo qꝫ ingrediens aīaꝫ
ſuā ipſā ymaginando ꝫ in qd ē capax
totiꝫ trinitatꝭ et ſic i illa ꝯteplacione

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Kantonsbibliothek, Vadianische Sammlung, VadSlg Ms. 70, f. 149v – Casus Sancti Galli; Vitae sanctorum (http://www.e-codices.ch/en/vad/0070/149v)